

ΑΝΔΡΕΑΣ ΖΙΑΡΤΙΔΗΣ

Συνάδελφοι,
Συναδέλφισσες,

Έκ μέρους του Έκτελεστικού Συμβουλίου της ΠΕΟ σάς συγχαίρω για τὰ ἀποτελέσματα πού ἔχετε ἀποδώσει στὸν ἔρανο τῆς ΠΕΟ.

Μέχρι τῆς 29 τοῦ περασμένου μήνα τὸ τμήμα τῆς Άμμοχώστου εἶχε καλύψει τὸ 98% τοῦ στόχου καί τὸ τμήμα τῆς Λάρνακος τὸ 97,8%. Εἶναι βέβαιον ὅτι τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐβδομάδας πού ἔκλεισε προχθές θὰ δείξουν ὑπερκάλυψη τοῦ στόχου, τόσον ἀπὸ τὰ τμήματα σας ὅσον καί Παγκύπρια.

Ἡ ὑπερκάλυψη τοῦ στόχου τοῦ ἔρανου μας, μέσα στίς δύσκολες συνθήκες πού ἀντιμετωπίζει τὸ κίνημα μας καί γενικότερα οἱ ἐργαζόμενοι, ἐπιβεβαιώνει αὐτὸ πού ἔχουμε πῆ πολλές φορές: ὅτι τὸ κίνημα τῆς ΠΕΟ εἶναι ριζωμένο μέ βαθεῖς καί γερές ρίζες μέσα σπὴν ἐργατοῦπαλληλικῆ τάξη καί μέσα στὸν λαὸ γενικότερα.

Ἡ ὑπερκάλυψη τοῦ ἔρανου μας δείχνει πὼς καί στίς πιὸ δύσκολες συνθήκες τὸ κίνημα τῆς ΠΕΟ μπορεῖ νὰ στηρίζεται στὸν λαὸ. Δέν ἦταν δυνατόν νὰ γίνεῖ ἄλλιῶς. Τὸ κίνημα τῆς ΠΕΟ εἶναι δημιούργημα τῆς ἐργατικῆς τάξης, δημιούργημα τοῦ λαοῦ. Εἶναι κίνημα πού τὸ δημιούργησε ἡ ἀνάγκη τῆς πάλης γιὰ τὰ προβλήματα τῶν ἐργαζομένων. Ὅσο ὑπάρχουν τὰ προβλήματα καί ὅσο μεγαλύτερα καί σοβαρότερα εἶναι τόσο ἡ ἐργατικὴ τάξη συσπειρώνεται στὸ κίνημα τῆς. Καί ὅσο τὰ προβλήματα λύνονται μέ ἐπιτυχίαν τόσο περισσότερο τὸ κύρος καί ἡ ἐπιρροή τοῦ κινήματος μεγαλώνουν.

Ἐχει μιὰν ἰδιαίτερη σημασία αὐτὴ ἡ ἐπιτυχία μας σήμερα, γιατί γίνεταί τῆς παραμονῆς τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, τὴν ὥρα πού τὸ λαϊκὸ κίνημα - πού ἡ ΠΕΟ εἶναι κομμάτι του - βρίσκεται σ' ἕνα ἱστορικῆς σημασίας προεκλογικὸ ἀγῶνα. Ἡ ὑπερκάλυψη τοῦ ἔρανου τῆς ΠΕΟ εἶναι μιὰ προειδοποίηση σ' ὅσους προσπαθοῦν νὰ δώσουν στὸν προεκλογικὸ ἀγῶνα ἕνα τόσον ἀντικαμμουνιστικόν, σ' ὅσους προσπαθοῦν νὰ καλλιεργήσουν τὴν ἀριστεροφοβία καί τὴν κομμουνιστοφοβία. Δείχνει πὼς οἱ μάζες τῶν ἐργαζομένων ὄχι μόνο δέν φοβοῦνται ἀλλὰ ἀγαποῦν τὸ λαϊκὸ κίνημα, ἀγαποῦν τὴν ἀριστερά, ἀγαποῦν τὸ κόμμα τῆς ἐργατικῆς τάξης.

Συνάδελφοι, Συναδέλφισσες,

Δέν θὰ ἀσχοληθῶ περισσότερο τὸν ἔρανον καί τὰ ἀποτελέσματά του. Ὅπως σάς εἶπα βρισκόμαστε σ' ἕνα προεκλογικόν ἀγῶνα μέσα στὸν ὁποῖον ἡ ἐργατικὴ τάξη καλεῖται νὰ διαδραματίσει ἕνα ἀποφασιστικὸ ρόλο. Γι' αὐτὸ καί κύριο θέμα τῆς σημερινῆς ὁμιλίας μου εἶναι οἱ ἐκλογές. Μερικὰ ζητήματα πού σχετίζονται μέ τῆς ἐκλογές καί πού μπαίνουν πρὸς συζήτηση σὰν ἀποτέλεσμα τῆς προεκλογικῆς ἐκστρατείας.

* * *

Στὸ κέντρο τῶν προεκλογικῶν συζητήσεων, εἶναι ὅπως θὰ ἐπροσέξετε, ἡ προσπάθεια πού καταβάλλεται γιὰ νὰ ἐπιτευχθῆ μιὰ ὅσον τὸ δυνατόν εὐρύτερη προεκλογικὴ συνεργασία.

Ἡ προσπάθεια αὐτὴ προκαλεῖ τὴν ὀργὴν καὶ τὴν ἔχθρὰ τῶν πιδ ἀντιδραστικῶν πολιτικῶν δυνάμεων τοῦ τόπου. Ἡ εὐρύτερη ἐκλογικὴ συνεργασία ἔγινε ὁ στόχος τοῦ παλιοῦ καὶ τοῦ νέου συντηρητισμοῦ. Ὅχι μόνον στὸν δεξιὸ τύπο, ὄχι μόνο στὶς μικρὲς καὶ τίς μεγάλες προεκλογικὲς συγκεντρώσεις τῆς δεξιάς, ἀλλὰ καὶ στὴν Βουλὴν ἀκόμα οἱ ἔχθροί τῆς ἐνότητος τῶν λαϊκῶν πατριωτικῶν δυνάμεων ἐπιτίθενται ἐνάντια στὴν προσπάθεια γιὰ τὴν εὐρύτερη προεκλογικὴ συνεργασία μὲ σκοπὸ νὰ τὴν ματαιώσουν.

Οἱ ἔχθροί τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, ντόπιοι καὶ ξένοι ἀγωνίζονται νὰ παρουσιάσουν τὴν ὑπόθεσιν τῆς εὐρύτερης ἐκλογικῆς συνεργασίας σὰν μιὰ συνομοσίαν ἢ σὰν μιὰ πολιτικὴ παγίδα τῆς ἀριστερᾶς στὴν ὁποῖαν παρασύρονται ἄλλες δημοκρατικὲς πολιτικὲς δυνάμεις τοῦ τόπου.

Συνάδελφοι,

Εἶναι γεγονὸς ὅτι μέσα στὴν τελευταίαν τριακονταετίαν ἡ ὑπόθεσιν τῆς ἐνότητος καὶ τῆς συνεργασίας τῶν πατριωτικῶν δημοκρατικῶν λαϊκῶν δυνάμεων ἔγινε θέμα τῆς καθημερινῆς πολιτικῆς δράσης τῆς ἀριστερᾶς. Δὲν ὑπῆρξε καμπὴ στὴν ἱστορίαν τῶν ἀγῶνων τοῦ λαοῦ μας τῆς τελευταίας τριακονταετίας ποῦ ἡ Ἀριστερὰ παράλειψε νὰ προβάλλει καὶ νὰ προτείνει στὸν λαὸν μας καὶ στὶς ἄλλες πολιτικὲς δυνάμεις τοῦ τόπου, πρόγραμμα ἐνότητος καὶ συνεργασίας γιὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν προβλημάτων καὶ τῶν δυσκολιῶν τοῦ ἐθνικοῦ μας ἀγῶνα. Ἦταν καὶ εἶναι πιστὴ τῆς ἀριστερᾶς ὅτι ἡ ἐνότητις ἀποτελεῖ ὄχι ἀπλῶς τὸ ἰσχυρότερον ἀλλὰ καὶ τὸ πιδ ἀποτελεσματικὸν ὄπλο στοὺς ἀγῶνες τοῦ λαοῦ μας. Καὶ τὸ 1945 ὅταν ἀμέσως μετὰ τὸν Β' Μεγάλον πόλεμον οἱ λαοὶ πρόβαλλαν στὸ Συνέδριον τῆς εἰρήνης τὰ αἰτήματα καὶ τὰ προβλήματα τους, καὶ τὸ 1950, 1955 ὅταν ἡ Βρετανικὴ ἀρνητικὴ στάσις ὠδηγοῦσε ἀναπόφευκτα στὴν ἔντασιν τοῦ ἐθνικοαπελευθερωτικοῦ ἀγῶνα, καὶ στὴν περίοδον τοῦ ἀγῶνα 1955-1960, καὶ στὴν πρώτη μετανεξαρτησιακὴ περίοδον, καὶ τὸ 1964, καὶ τὸ 1967 αὐτὴ ἡ πολιτικὴ, τῆς συνένωσης ὅλων τῶν πατριωτικῶν δυνάμεων τοῦ λαοῦ ἦταν ἡ καθαρὴ καὶ φανερὴ πολιτικὴ τῆς ἀριστερᾶς.

Στὴν πολιτικὴ τῆς ἐνότητος καὶ τῆς συνεργασίας τῶν πατριωτικῶν δημοκρατικῶν λαϊκῶν δυνάμεων γιὰ τὴν ὁποῖαν μὲ συνέπειαν καὶ εἰλικρινεῖαν ἐργάζεται ἡ ἀριστερὰ, δὲν ὑπάρχει τίποτε τὸ μυστηριώδες, τίποτε τὸ συναμοτικὸν, τίποτε τὸ παγιδευτικὸν.

Εἶναι λοιπὸν γεγονὸς ὅτι ἡ ὑπόθεσιν τῆς ἐνότητος καὶ τῆς συνεργασίας τῶν εὐρύτερων λαϊκῶν δυνάμεων - πατριωτικῶν καὶ δημοκρατικῶν - ἦταν ὑπόθεσιν γιὰ τὴν ὁποῖαν πάντα ἐργάστηκε καὶ ἀγωνίστηκε ἡ ἀριστερὰ. Εἶναι ὅμως παραποίησις τῆς πραγματικότητος νὰ προσπαθοῦν μερικοὶ νὰ παρουσιάσουν τὴν προσπάθειαν γιὰ μιὰν εὐρύτερη ἐνότητι καὶ συνεργασίαν σὰν ὑπόθεσιν μόνον τῆς ἀριστερᾶς καὶ πολὺ περισσύτερον ἀποτέλεσις παραποίησις τῆς πραγματικότητος ἢ προπαγάνδα περὶ συνομοσίας καὶ παγίδας τῶν ἀριστερῶν.

Ἡ προσπάθεια γιὰ μιὰν εὐρύτερη ἐνότητι καὶ συνεργασίαν εἶναι σήμερον ὑπόθεσιν ὅλου τοῦ λαοῦ. Ἐργάζονται γιὰ τὴν πραγματοποιήσιν τῆς, δημοκρατικῆς πολιτικῆς δυνάμεις ὅλων τῶν ἀποχρώσεων. Ἡ πραγματοποίησις τῆς εὐρύτερης ἐνότητος καὶ συνεργασίας ἀποτελεῖ ἀπαίτησιν τοῦ λαοῦ. Ἡ ἀπαίτησις αὐτὴ ὅλων τῶν τάσεων τῶν λαϊκῶν δημοκρατικῶν καὶ πατριωτικῶν δυνάμεων τοῦ λαοῦ πηγάζει μέσα ἀπὸ τὴν πείραν ποῦ ὅλοι ἀποκτήσαμε, δεξιοί, κεντρώοι καὶ ἀριστεροὶ πατριῶτες. Ἰδιαιτέρως μέσα ἀπὸ τὴν πείραν τῶν τελευταίων τραγικῶν γιὰ τὴν Κύπρον χρόνων.

Ὁ λαὸς εἶδε μέσα στὴν ἴδιαν τὴν ζωὴν ὅτι οἱ δυνάμεις ποῦ πάντα ἐμπόδισαν καὶ ματαίωσαν τὴν λαϊκὴν συμπείρωσιν, οἱ δυνάμεις ποῦ πάντα καλλιέργησαν τὴν ἀριστεροφοβίαν καὶ τὴν κομμουνιστοφοβίαν εἶναι οἱ ἴδιες ἀκριβῶς δυνάμεις ποῦ ταυτίστηκαν μὲ τὴν πολιτικὴν τῆς βίας καὶ τῆς τρομοκρατίας, ποῦ συμμαχη-

Όλοι οι πιο φανατικοί όπαδοί της πολιτικής της τρομοκρατίας και της βίας ήσαν οι κατά καιρούς σαμποταριστές της ένδοτητας και της συσπείρωσης του λαού. Όλοι οι έχθροί της δημοκρατίας και φανατικοί υποστηρικτές της χούντας ήσαν και οι κατά καιρούς πολέμιοι της ένδοτητας. Ο λαός είδε μέσα στην Ίδια την ζωή ότι η ένδοτητα των δυνάμεων του όχι μόνον δυνατή είναι αλλά κι επιβαλλόμενη. Άριστεροί, κεντρώοι και δεξιοί πατριώτες δημοκράτες υπήρξαν χωρίς διάκριση θύματα της προπραξικοπηματικής βίας και τρομοκρατίας, Δεξιοί πατριώτες, Άριστεροί και Κεντρώοι άγωνίστηκαν μαζί ενάντια στο έγκληματικό πραξικόπημα και ύστερα ενάντια στην τουρκική εισβολή. Στην περίοδο μεταξύ του Αύγουστου του 1974 και του Δεκέμβρη του 1974 μαζί έναμένοι δεξιοί, άριστεροί και κεντρώοι άγωνίστηκαν για την επιστροφή στην συνταγματική τάξη και για την επάνοδο του εκλεγμένου Προέδρου Αρχιεπισκόπου Μακαρίου.

Μέσα στην πικρή ζωή των τελευταίων χρόνων, μέσα από την πικρή πείρα αυτής της ζωής τα παλιά αντίμαρσιν και αντίκομμουνιστικά συνθήματα της περιόδου του ΚΕΚ, του Ξεναλλου Γριβισμοῦ και της Έλληνικής φασιστικής χούντας ξεφτίσαν και γελοιοποιήθηκαν. Ο λαός τώρα, και έννοοῦμε την πλειοψηφία του λαού, έμαθε να μη φοβάται την άριστεράν. Ο λαός έδοκίμασε και έμαθε να συνεργάζεται με την άριστεράν. Η άριστερά αποδείχτηκε από την ζωή άπαραίτητη άσπίδα της δημοκρατίας. Την άριστερά την φοβούνται όσοι φοβούνται και όσοι μισούν την δημοκρατία, και συνεργάζονται μαζί της όσοι αγαπούν την δημοκρατία, όσοι αγαπούν την ανεξαρτησία και την άκεραιότητα της Κύπρου και θέλουν άποτελεσματικά να έργασθούν και να άγωνισθούν για την υπεράσπισή της.

Ο λαός έμαθε τώρα να φοβάται την σαβινιστική, αντίκομμουνιστική, φιλοϊμπεριαλιστική δεξιάν. Από αυτήν, την φιλοϊμπεριαλιστική, αντίκομμουνιστική, σαβινιστική δεξιάν της Κύπρου και της Ελλάδας έπήγασαν όλα τα πολιτικά λάθη και όλα τα συνεπακόλουθα δεινά του λαού μας.

Οι έκτός της Άριστεράς έθνικές Δημοκρατικές δυνάμεις στις όποιες ή Άριστερά προτείνει έκλογικήν σύμπραξη ξέρουν πολύ καλά ότι η άριστερά ούτε υποβάλλει ούτε ζητά να επιβάλει όρους. Ούτε υποσκάπτει ούτε επιχειρεί να υποδουλώσει τα κήματα ή τις όργανώσεις που συνεργάζονται μαζί της. Αντίθετα, το χαρακτηριστικό γνώρισμα των προτάσεων της Άριστεράς είναι η μετριοπάθεια, οι υποχωρήσεις και οι παραχωρήσεις και η στάση μας έκτιμείται κι έπαινεϊται άκόμα κι από τους πιο επιφυλακτικούς συνεργάτες και φίλους μας.

Οι έχθροί της ένδοτητας και της σύμπραξης των λαϊκών έθνικών δημοκρατικών δυνάμεων, προσπαθούν να δημιουργήσουν μιάν νέαν λέξιν φόβητρον. Ο λαός έπαυσε να φοβάται τα πολιτικά σκιάτρα που σπίνει στον όρόμο του ή δεξιά του τόπου και οι ξένες έχθρικές Ίμπεριαλιστικές δυνάμεις. Η έκλογική σύμπραξη που επιδιώκουν οι λαϊκές έθνικές δημοκρατικές δυνάμεις, άν πραγματοποιηθῆ, θα στηριχθῆ πάνω στις ύγιεις άρχές ένδς κοινού λαϊκού δημοκρατικού προγράμματος που το θέλει και το ζητά ο λαός. Με την έκλογική συνεργασία και σύμπραξη, ούτε η Άριστερά θα πριμοδοτήσει την Δημοκρατική Παράταξη, ούτε η Δημοκρατική Παράταξη θα πριμοδοτήσει την Άριστεράν. Δεν είναι αυτός ο επιδιωκόμενος στόχος. Με την έκλογική συνεργασία, εάν πραγματοποιηθῆ, θα δοθῆ στον λαό, στις γνήσια δημοκρατικές, γνήσια έθνικές, γνήσιες πατριωτικές δυνάμεις του να πριμοδοτήσουν το δικό τους αντίπραξικοπηματικό, αντίϊμπεριαλιστικό, δημοκρατικό πρόγραμμα. Με την έκλογική συνεργασία και σύμπραξη, εάν πραγματοποιηθῆ όχι μόνο δεν νοθεύεται αλλά θεμελιώνεται η λαϊκή θέληση.

Συνάδελφοι,

Όλα τὰ ζητήματα πού ἄμεσα ἢ ἔμμεσα σχετίζονται μέ τό πολιτικό μας πρόβλημα ἀναπόφευκτα θά ἀποτελέσουν ἀντικείμενο τῶν προεκλογικῶν προγραμμάτων καί τῶν προεκλογικῶν συζητήσεων ὅλων τῶν κομμάτων καί ὅλων τῶν ὀργανώσεων πού θά ἀναμιχθοῦν στίς ἐκλογές.

Οἱ ἀποφάσεις τοῦ ΟΗΕ ἡ ἀξία τους καί ἡ ἀξιοποίηση τους. Ὁ διεθνῆς παράγοντας, ἡ διεθνῆς ἀλληλεγγύη ἡ ἀξία καί ἡ ἀξιοποίηση της. Ἡ λήθη καί ἡ κάθαρση. Οἱ συνομιλίες σάν μέθοδος καί σάν διαδικασία γιά τήν λύση τοῦ προβλήματος μας. Ὁ Μακροχρόνιος ἀγώνας. Τά οἰκονομικά προβλήματα πού ἐδημιούργησε τό πραξικόπημα καί ἡ Τουρκική εἰσβολή πού ἀκολούθησε μέ ἰδιαίτερη ἔμφαση τὰ προβλήματα τῶν προσφύγων. Ἡ ἐπαναδραστηριοποίηση τῆς κυπριακῆς οἰκονομίας καί ἡ δίκαιότερη κατανομή τῶν βαρῶν τῆς κυπριακῆς τραγωδίας.

Μέ τὰ περισσότερα ἀπό τὰ ζητήματα αὐτά ἀσχολήθηκαν ἤδη ἄλλοι ὁμιλητές τῆς ἀριστερᾶς. Ἐγώ σήμερα θ' ἀσχοληθῶ μέ τό θέμα τῆς λήθης καί τῆς κάθαρσης. Εἶναι ἓνα σοβαρό θέμα. Συζητεῖται ἀπό καιρό μέσα σ' ὅλα τὰ στρώματα τοῦ λαοῦ καί εἶναι κι' αὐτό στό κέντρο τῶν προεκλογικῶν συζητήσεων.

Γίνεται μιὰ προσπάθεια νά παραποιηθῆ καί νά διαστρεβλωθῆ ἡ πολιτική τῆς ἀριστερᾶς ὅσον ἀφορᾷ τό σοβαρόν αὐτό θέμα, καί νά διαστρεβλωθῆ καί παραποιηθῆ ἡ γενική λαϊκή ἀπαίτηση.

Δέν εἴμαστε ἐναντίον τῆς πολιτικῆς λήθης. Οὔτε ὁ λαός πού ἀπαιτεῖ κάθαρσιν ἔχει ὁποιαδήποτε διάθεση γιά ἀνάξηση τῶν πληγῶν τοῦ παρελθόντος. Δέν ἰσχυρίζομαστε ὅτι ἔμεῖς εἰσηγηθήκαμε στόν Μακαριώτατο τήν πολιτική τῆς λήθης καί τοῦ κλάδου τῆς ἐλαίας. Εἴμαστε ὅμως ἀνάμεσα στούς πρῶτους πού ἀμέσως μετά τήν κατάρρευση τῆς Ἑλληνικῆς χούντας καί τῶν ἐδῶ ὀργάνων της, ἀπό τόν Αὔγουστο τοῦ 1974, ἐχειροκροτήσαμε τήν πολιτικήν αὐτήν καί πού ἐκάμαμε ὅτι ἦταν δυνατόν γιά τήν ἐφαρμογή της. Ἀλλά ἡ ἐπιτυχία τῆς πολιτικῆς τῆς λήθης ἐξαρτᾶται ἀπό τήν καλή θέληση καί τήν πολιτική τιμιότητα ὅλων πού σχετίζονται μέ τὰ γεγονότα τῶν τελευταίων πέντε χρόνων. Ἀπαιτεῖται ἡ πολιτική τιμιότης καί ἡ καλή θέληση ἐκείνων πού καλοῦνται ἀπό τήν πολιτικήν τῆς λήθης νά ξεχάσουν καί νά συγχωρήσουν ὅλα ὅσα ὑπέφεραν, ἀλλά ἀπαιτεῖται καί ἡ καλή θέληση καί ἡ πολιτική τιμιότητα ἐκείνων πού οἱ ἐνέργειες τους, ὁ ρόλος τους μέσα στά τελευταῖα γεγονότα, ἡ δράση καί ἡ δραστηριότητα της πρόκειται μέ τήν πολιτικήν τῆς λήθης νά λησμονηθοῦν.

Ἀπό τό 1970 καί μέχρι τόν Ἰούλιον τοῦ 1974 τό νόμιμον κράτος αὐτοῦ τοῦ τύπου ὑφίστατο τέες τρομοκρατικές καί παράνομες ἐπιθέσεις μιᾶς μειοψηφίας πολιτῶν. Στίς 15 Ἰουλίου αὐτή ἡ μειοψηφία σέ συνεργασία μέ τήν ἑλληνική φασιστική χούντα ἐκτύπησε τό κράτος καί τό διέλυσε, καί ἔδωσε τήν ἀφορμή πού ἐπερίμενε ὁ ἐχθρός γιά νά διαμελῶσει τήν χώρα μας. Τί ὑπέφερε καί τί ὑποφέρει ὁ λαός ἐξ αἰτίας τῶν ὅσων αὐτή ἡ μειοψηφία ἐσχεδίασε κι' ἐκτέλεσε εἶναι γνωστό.

Τό κράτος διακήρυξε ὅτι εἶναι ἔτοιμο καί πρόθυμο νά ξεχάσει καί τὰ πρῖν ἀπό τόν Ἰούλιο καί τὰ κατά τόν Ἰούλιον κτυπήματα. Ὁ ἀρχηγός τοῦ κράτους ἐξήγγειλε τήν πολιτική τῆς λήθης. Καί ὁ λαός, καί μαζί βέβαια ἡ ἀριστερά, ἐχειροκροτήσαμε τήν πρωτοβουλίαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

Τί έκαμαν ύμωσ' εκείνοι που έκτύπησαν τό κράτος; Έδέκτηκαν ή έχλευσαν τήν πολιτική τής λήθης; Παρέδωσαν τά ύπλα που έκλεψαν από τό κράτος και που είναι τόσον άπαραίτητα για τήν άμυντική μας θωράκιση; ή συνεχίσουν να τά κρατούν παρανόμως; Διέλυσαν τίς παράνομες τρομοκρατικές ομάδες, αυτές που άνατίναζαν άστυνομικούς σταθμούς και κυβερνητικά κτίρια; Έπαυσαν να βρίζουν τόν άρχηγό του κράτους; Έγκατέλειψαν τήν ιδέα τής δολοφονίας του;

Τό κράτος έπρόσφερε τήν λήθη. Και ό λαός έπρόσφερε τήν λήθη, αλλά εκείνοι προς τους όποιους προσφέρθηκε τήν περιφρόνησαν. Και άν σήμερα συζητείται θέμα κάθαρσης δέν είναι γιατί ύπάρχει οποιαδήποτε διάθεση για άνάξηση πληγών του παρελθόντος, ούτε οποιαδήποτε διάθεση άντεκδικήσεων, αλλά γιατί ό κίνδυνος τής άναβίωσης τής τρομοκρατίας και τής βίας είναι μεγάλος και ούτε τό κράτος ούτε ό λαός μπορούν να τόν άγνοήσουν.

Στό ιδρυτικό Συνέδριο του Συναγερμού έλέχθη ότι "τό νόημα τής πολιτικής του κλάδου έλαίας δέν συνταυτίζεται με τήν συνθηματολόγησιν τής συλλογικής καθάρσεως."

Ούτε ή άριστερά, ούτε οι άλλες υπεύθυνες δημοκρατικές δυνάμεις του τόπου εισηγήθηκαν ή εισηγούνται στήν Κυβέρνηση και στόν Πρόεδρο έκδικητικά μέτρα κάθαρσης και μάλιστα συλλογικής κάθαρσης. Ούτε ή άριστερά ούτε οι άλλες υπεύθυνες δημοκρατικές δυνάμεις του τόπου εισηγήθηκαν ή εισηγούνται μέτρα κάθαρσης που να στηρίζονται - όπως όπληξεν ό Ισχυρισμός στό Συνέδριον του Συναγερμού -- σε μυστικές και άμφιβόλου ποιότητας πληροφορίες.

Στό προεκλογικό της πρόγραμμα, ή Άριστερά ζητά κάθαρσιν τής έθνικής φρουράς και τής άστυνομίας, κάθαρση του κρατικού μηχανισμού, τής έκπαιδευτικής ύπηρεσίας και των ήμικρατικών όργανισμών. Και τό πρόγραμμα μας τονίζει ότι "θέλωμε τήν κάθαρση όχι σαν μέτρο έκδίκησης αλλά γιατί πιστεύουμε ότι τό μέτρον αυτό θα ενισχύση σημαντικά τήν ένότητα και τήν δραστηριότητα των πατριωτικών δυνάμεων".

Η άριστερά δέν εισηγείται πολιτική έκδίκησης, αλλά ή πολιτική τής μη έκδίκησης δέν πρέπει να μεταβάλλεται σε πολιτική άνοχής των άμετανοήτων. Όταν μιλούμε για κάθαρση δέν έννοούμε ότι πρέπει να ριχθούν στους δρόμους χιλιάδες, ούτε καν εκατοντάδες δημόσιοι υπάλληλοι, έκπαιδευτικοί ή άστυνομικοί. Όταν μιλούμε για κάθαρση, έννοούμε έκκαθάρισιν από τους άμετανόητους, εκείνους που συνεχίζουν και μετά τήν τραγωδία του Ίουλιου να ύπονομείουν και να ύποσκέπτουν τό κράτος και τήν ύπηρεσίαν στήν όποία δουλεύουν. Εκείνοι που συνεχίζουν άκόμη και σήμερα να έξυρνούν τό πραξικόπημα και να άπειλούν με ένα δεύτερον γύρον, εκείνους που συνεχίζουν να βρίζουν από τήν έδρα του δασκάλου ή του καθηγητή τόν Πρόεδρο του Κράτους. Όταν μιλούμε για κάθαρση, έννοούμε εκείνους που βρίσκονται σε υπεύθυνες θέσεις και που ή παραμονή τους σ' αυτές άποτελεί πρόκληση και για προϊστάμενους και για ύφισταμένους.

Αυτή ή κάθαρση, όπως τήν θέλει ό λαός και όχι όπως δημοαγωγικά τήν παροποιεί και τήν διαστρεβλώνει ό Συναγερμός, σχετίζεται άμεσα με ένα άλλο σοβαρότατο θέμα, τής άμυντικής θωράκισης του τόπου.

Για τήν άμυντική θωράκιση, είναι βέβαιαι άπαραίτητα τά ύλικά μέσα. Αλλά ό άνθρωπινος παράγοντας, και κυρίως ό παράγοντας των στελεχών τής κρατικής μηχανής, των στελεχών τής έθνοφρουράς και τής άστυνομίας, είναι όχι λιγώτερο σημαντικός. Τά στελέχη τής κρατικής μηχανής και των σωματων άσφαλειας πρέπει να είναι πιστά και άφοσιωμένα και ανεξάρτητα από τίς ιδεολογικές ή πολιτικές τους πεπειθήσεις να είναι έτοιμα να τιμήσουν τόν όρκο τους, να ύπερασπίσουν τό κράτος και όχι να τό ύπονομείσουν. Υποκρίνονται όσοι

μιλούν για την άμυντική θωράκιση της Κύπρου και άδιαφοροῦν ἂν ἐκεῖνοι στοὺς ὁποίους ἀνατίθεται ἡ λειτουργία τῆς θωράκισης εἶναι ἔτοιμοι νὰ κτυπήσουν καί νὰ καταστρέψουν τὸ κράτος.

Συνάδελφοι,

Ἡ σύσκεψη αὐτὴ τῶν στελεχῶν τῆς ΠΕΟ ἔγινε γιὰ νὰ ἐκτιμηθῇ ἡ δουλειὰ μας στὸν τομέα τοῦ Παγκυπρίου ἑράνου τῆς Ὁμοσπονδίας μας γιὰ τὸ 1976.

Ἡ πραγματοποίηση τῶν στόχων τοῦ ἑράνου μας, ἀποτελεῖ μέσα στὶς συνθήκες πού ἔχουμε νίκη τοῦ κινήματος μας, νίκη τῶν στελεχῶν μας πού μὲ τὴν ἀφοσιωμένη δουλειὰ τους συνἔτειναν στὴν κάλυψη καί τὴν ὑπερκάλυψη τῶν στόχων.

Τώρα ἔχουμε μπροστὰ μας ἕνα ἄλλο στόχο. Τὸν στόχο τῶν ἐκλογῶν. Αὐτὸς εἶναι ἕνας πολὺ σημαντικώτερος στόχος. Καί δὲν εἶναι μόνον δικὸς μας, τῆς ΠΕΟ. Εἶναι στόχος τοῦ λαοῦ. Ἐμεῖς, τὰ στελέχη τῆς ἐργατικῆς τάξης εἴμαστε μιὰ ἀποφασιστικὴ κινητήρια δύναμη πού μὲ τὴν συμμετοχὴ μας θὰ βοηθήσουμε τὸν λαὸ μας νὰ πραγματοποιήσῃ τὸν πολιτικὸ στόχο τῶν ἐκλογῶν. Νὰ βοηθήσουμε τὸν λαὸ ν' ἀποκτήσῃ μιὰ βουλή πού νὰ ἐκφράζει γνήσια τὰ δημοκρατικά, ἀντιπραξικοπηματικά ἀντιὑπερϊαλιστικά αἰσθήματα του.

Αὐτὸ εἶναι τώρα τὸ κύριο καθῆκο πού μπαίνει μπροστὰ μας.

* * * * *